

॥ श्री हरिः ॥

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिभार्गीय वैष्णव परिषद

प्रस्तुत કરે છે

હોરી ખેલે પ્રજરાજ

વસંત - ધમારના પદો અને રસીયા
(કેસેટ આવૃત્તિ)

॥ श्री हरिः ॥

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमार्गीय वैद्यव परिषद

प्रस्तुत करे छे

“होरी जेले वजराज”

वसंत - धमारना पदो अने रसीया

कीर्तनकार :

श्री जमुनाप्रसाद शर्मा

पं श्री सुषदेव यतुर्वेदी

संकलन : कु. ज्याति द्वारकादास

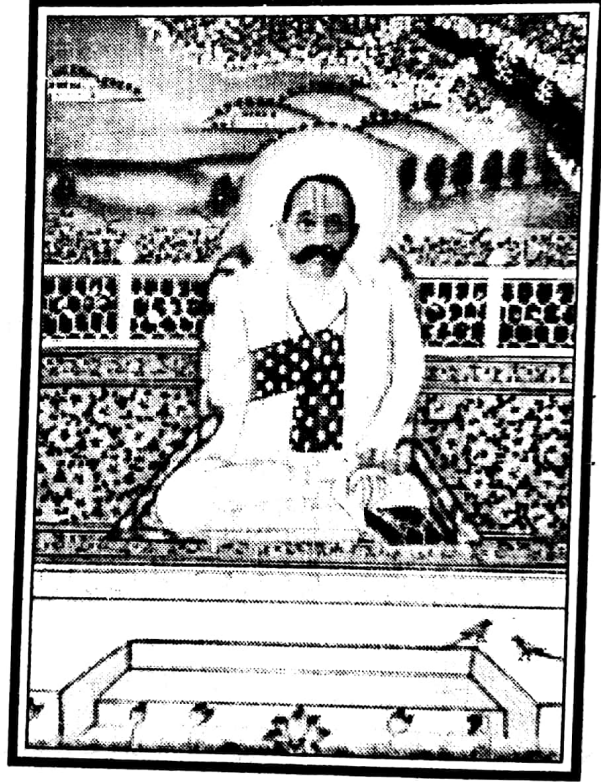
सहगायन :

कु. ज्याति द्वारकादास

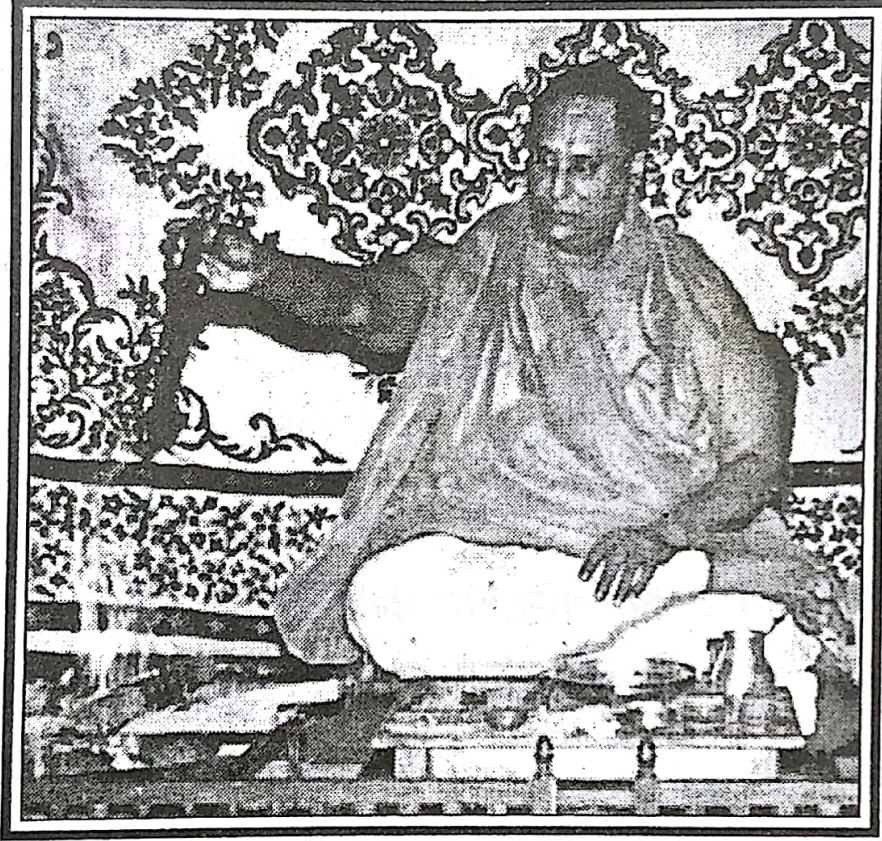
कु. जीना लाटीया

उद्घोषणा: श्रीमती कल्पनाजेन पी. शाह

(कैसेट आवृत्ति)

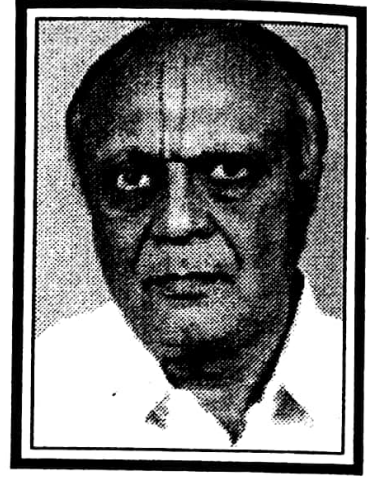
नि. ली. पू. पा. गो. १०८ श्री ज्वनेशाचार्यज

नि. ली. पू. पा. गो. १०८ सोमयालु दीक्षित
श्री प्रथमेशलु रणछोडाचार्यलु

॥श्री हरिः॥

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमागीय वैष्णव परिषदना प्रमुष
श्री मुकुंदभाई रणछोडदास शाहना भावोद्गार

कीर्तनानुरागी प्रिय वैष्णवो,

पूजात्कोटिगुणं स्तोत्रं स्तोत्रात्कोटिगुणो ऋषः ।
ऋषात्कोटिगुणं गानं गानात्परतरं न हि ॥

नित्यलीलास्थ पूज्यपाद गो. १०८ श्री लवनेशाचार्यल द्वारा स्थापित अने
नित्यलीलास्थ पूज्यपाद गो. १०८ श्री प्रथमेशल द्वारा संस्थापित तेम ऋ अनेक
धर्माचार्यो द्वारा सिंचित अेवी शताब्दीना आरे उभेली आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमागीय

વૈષ્ણવ પરિષદ દ્વારા ષડ્ઋતુઓની કીર્તન કેસેટમાલાનું પ્રથમ મોતી “શ્યામ ઘટા ઘિર આઈ”, દ્વિતીય મોતી “શીત કાલ સુહાવનો”, તૃતીય મોતી “ગ્રીષ્મ યુગલ સુખદાયી” પ્રગટ કર્યા બાદ હવે વસંત ઋતુમાં ગવાતા પદો અને રસિયાની કેસેટ પ્રગટ કરતાં અત્યંત હર્ષ અને આનંદની લાગણી અનુભવે છે.

આચાર્યશ્રી વલ્લભાચાર્યજી મહાપ્રભુજી દ્વારા નિર્દેશિત સેવા પ્રકારમાં કીર્તન સેવા મુખ્ય સ્થાને છે. લીલાઓના અવગાહનથી પ્રભુ પ્રસન્ન થાય છે અને મનનો નિરોધ પ્રભુમાં શીઘ્ર થાય છે. આ હેતુથી ઉપરોક્ત કેસેટોની સાથેસાથ વૈષ્ણવો પોતાના સેવ્યસ્વરૂપને રીઝવવા ઘેર બેઠાં પણ સંપ્રદાયમાં ગવાતાં રાગોમાં લય અને તાલબદ્ધ કીર્તનો શીખી શકે તે હેતુથી પૂજ્યપાદ શ્રી નિકુંજલતાબેટીજીની અધ્યક્ષતા અને માર્ગદર્શન હેઠળ “શ્રી ગુસાંઈજી ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ”ના સંયુક્ત તત્વાધાનમાં કીર્તનની પંચવર્ષીય અભ્યાસક્રમની પુસ્તિકાઓ અને કેસેટો કીર્તન પ્રવેશિકાથી લઈ કીર્તન વિશારદ પર્યતની પ્રગટ થઈ છે. પ્રત્યેક વર્ષે ભારતના

અને વિદેશના અનેક કેન્દ્રોમાંથી કીર્તનની પરીક્ષાઓ લેવાય છે અને ઉત્તીર્ણ વૈષ્ણવોને પ્રમાણપત્રો અપાય છે; જેનો લાભ મોટી સંખ્યામાં વૈષ્ણવો લઈ રહ્યાં છે તે આનંદની વાત છે.

આ કેસેટોને પ્રગટ કરવામાં રાત-દિવસના પરવા કર્યા વિના પરિષદની કીર્તન સમિતિના સભ્યો શ્રી મનહરભાઈ શ્રોફ (માર્ગદર્શક), શ્રી બટુકભાઈ શાહ, શ્રી નિર્મળભાઈ દ્વારકાદાસ, શ્રી ચંદ્રેશભાઈ પટેલ, શ્રી વલ્લભભાઈ રાયચુરા, શ્રી પ્રદીપભાઈ ગાંધી વિગેરેનું વિશેષ યોગદાન રહ્યું છે. આ બધી કેસેટો અને પુસ્તિકાઓનું સંકલન કુ. ખ્યાતિ દ્વારકાદાસે અથાગ પરિશ્રમ લઈ ખૂબ જ ટૂંકા સમયમાં પ્રકાશન કાર્યમાં તેમનું અમૂલ્ય યોગદાન આપ્યું છે તેમ જ સહગાયનમાં પણ કુ. ખ્યાતિબેન તથા કુ. બીનાબેન ભાટીયાએ પોતાના કંઠનું માધુર્ય પીરસ્યું છે. શ્રીમતી કલ્પનાબેન શાહના રસમય ભાવોદ્બોધન દ્વારા આ કેસેટો વિશેષ ભાવવાહી બની રહી છે. પુસ્તિકાનું સુંદર મુદ્રણ કીચેટીવ કોમ્પ્યુગ્રાફીકસના

શ્રી જયંતભાઈ શાહે ખૂબ જ ટુંકા ગાળામાં કર્યું છે. આ બધી કેસેટોમાં પોતાના કંઠના કામણ દ્વારા પ્રાણ પુરનારા પરિષદના કીર્તનાચાર્ય સુવિખ્યાત કીર્તનકાર શ્રી જમુનાપ્રસાદજી શર્મા છે; જેઓ ઘણા વર્ષોથી વૈષ્ણવોને કીર્તન પ્રશિક્ષણ આપી રહ્યાં છે. સાથોસાથ આ કેસેટમાં સુવિખ્યાત કીર્તનકાર પં. શ્રી સુખદેવજી ચતુર્વેદીના કંઠમાધુર્યથી હોળીના રંગો જેવી વિવિધ રંગીનતા છવાઈ ગઈ છે.

પ. ભ. શ્રી મનહરભાઈ શ્રોફ તથા શ્રીમતી નયનાબેન દ્વારકાદાસના માર્ગદર્શન અને સૂચનોના ફલસ્વરૂપે આજે “હોરી ખેલે વ્રજરાજ” કેસેટ અને સી. ડી. પ્રગટ કરવા અમે ભાગ્યશાળી થયા છીએ, જેમાં વસંત ઋતુમાં મંગળાથી શયન પર્યંત ગવાતા કીર્તનો ધમાર અને રસીયાઓનો સમાવેશ કર્યો છે. આશા છે કે સર્વે વૈષ્ણવો માટે આ અત્યંત ઉપયોગી પુરવાર થશે અને હંમેશની જેમ આપનો સહયોગ સદૈવ મળતો રહેશે.

શ્રી હરિ:

* આમુખ *

ઋતુઓનું ચક્ર તો સદૈવ ફરતું જ રહે છે. ઋતુઓની આવન-જવનના આ ક્રમ અનુસાર, હેમંત અને શિશિર સખીઓએ વિદાય લીધી. પ્રભુથી વિખુટા પડવાના ભયથી કંપતી આ સખીઓના કંપનો અનુભવ જાણે સમગ્ર સૃષ્ટિ કરી રહી હતી. વાતાવરણ મુરઝાઈ ગયું હતું. ઠંડીથી ત્રસ્ત બનેલાં વૃક્ષો-પશુ-પક્ષીઓ અને માનવીઓ પણ થરથર કંપી રહ્યાં હતાં પરંતુ ત્યાંજ પ્રભુની સેવા માટે વસંત સખીનું આગમન થયું. નવી ઋતુ નૂતન ચેતનાના કીરણો રેલાવતી આવી. વસંતઋતુ એટલે તો કામદેવની ઋતુ. ગીતામાં આથી જ તો ભગવાને સ્વયં કહ્યું છે કે “ઋતુનામકુસુમાકરઃ” આ કુસુમાકરે પોતાના બાણોનું એવું અનુસંધાન કર્યું કે સમગ્ર સૃષ્ટિ ખીલી ઊઠી. સારીયે સૃષ્ટિમાં જાણે પ્રાણ પુરાયા. વનની વનરાઈ, અને વૃક્ષ વેલીઓ પુષ્પે પુષ્પે પાંગરી ઊઠી. પક્ષીઓના કલનાદથી વાતાવરણ

ગૂંજવા લાગ્યું. ત્યારે માનવીનાં હૈયાં પણ કઈ રીતે હાથમાં રહે!

આતો રંગોની ઋતુ. રંગબેરંગી પુષ્પોના રંગથી વૃક્ષ-વનરાઈ રંગીન, પક્ષીઓના કલરવથી વાતાવરણ રંગીન, રંગ બેરંગી વસ્ત્રોથી ગોપ ગોપીઓ રંગીન, પરંતુ સ્વામિનિજના નેત્રોતો શ્રીશ્યામસુંદરને શોધી રહ્યાં છે.

“ઋતુ પલટી મોપે રહ્યો ન જાય
મધુકર માધોસોં કહીયો જાય.”

ત્યાંજ તો કાનાની વેણુનો મધુર નાદ સંભળાય છે. સર્વત્ર અદ્ભૂત રસ છલકાય છે. ખ્યારા શ્યામસુંદરના દર્શન કાળે વ્રજવાસીઓ દોટ મૂકે છે, અને ત્યાંજ વાસંતી રંગે રંગાયેલા શ્યામપ્રભુના દર્શન થાય છે. આનંદમાં આવેલા વ્રજવાસીઓ અબીલ ગુલાલના છંટકાવથી વાતાવરણને ભરી દે છે.

“આઈ ઋતુ બસંતકી ગોપિન કિયો સિંગાર,
કુમકુમ બરની રાધિકા, સો નિરખત નંદકુમાર”

આમ વસંતના દિવસો વહેતા જાય છે. શ્રીનંદરાયના પ્રાંગણમાં હોરીઢાંડાનું રોપણ થાય છે. સોળે શણગારમાં સજ્જ ગોપિકાઓ અને રંગબેરંગી વસ્ત્રોમાં શોભતા ગોપજનો સાથે નંદ-યશોદા એનું પૂજન કરે છે. અને એમ કરતાં આવે છે. હોરીનો તહેવાર ભક્તોની પ્રસન્નતા માટે પ્રભુએ ઘૈરૈયાનો સ્વાંગ સજ્જયો છે. ગોપબાળકોની હોળી સાથે પ્રભુ ગોપીકાઓને કેસર-અબીલ, ગુલાલના રંગે રંગી રહ્યા છે. રાધારાણીનું તો તન-મન રસતરબોળ છે. પ્રભુ મીઠી છેડછાડ કરી રહ્યા છે. આ અદ્ભુત લીલાનું દર્શન કરતા શ્રી રસિકપ્રીતમ ગાઈ ઊઠે છે

“હોરિ કે ખ્યાલ બીચ યહ કયા કીતા

મૈનું લગાઈ છડરી ફૂલોં દી, સીરદા ઘુંઘટ ખોલ બે દીતા.”

આવા રંગભર દિવસોમાં ગોપ-ગોપીઓ કુંજ-નિકુંજેમાં વિધવિધ પુષ્પોયુક્ત આમ્રપર્ણોના ઝૂલા તૈયાર કરી શ્યામ-શ્યામાને ઝૂલાવી રહ્યાં છે. ડફ, તાલ, કરતાલ અને પખાવજના તાલ સાથે લલિતાદિક સખીઓ સુમધુર સ્વરે ગાન

કરી રહ્યાં છે. શ્યામ-શ્યામા હીંડોળે ઝૂલી રહ્યાં છે. શ્યામાપ્યારીનું તન-બદન કેસર ચંદનના લેપથી લપટાયું છે. સર્વત્ર આનંદ આનંદ છવાયો છે.

આમ સમગ્ર વ્રજવાસીઓ, આનંદધન પરમાત્માની આ અદ્ભૂત લીલાઓથી અતિ પ્રસન્ન છે અને ભક્તોની પ્રસન્નતાથી સ્વયં પ્રભુ પ્રસન્ન છે.

તો આ બાબુ યશોદાજીના ભાવથી, ગોપિકાઓના ભાવથી પ્રભુ શ્યામસુંદરની સેવા કરતા પુષ્ટિભક્તોએ પણ વસંતને અનુરૂપ તૈયારી કરી લીધી છે. ઋતુકાલને અનુરૂપ, શ્રીઠાકોરજીને ધરાવવાના વસ્ત્રોમાં હવે ગદલ અને ફરગુલનું સ્થાન, શ્વેત જગન્નાથી વસ્ત્રોએ લીધું છે. તો સાથે ફાગણ માસને અનુરૂપ ફાગુની વસ્ત્રો પણ તૈયાર કરી દીધાં છે. હીના અને કેસરના અત્તરનું સ્થાન હવે સોંધા જેવા અત્તરે લીધું છે. શ્રી ઠાકોરજીને ધરાવવાના સુવર્ણના તથા રંગબેરંગી મીનાના આભુષણો પણ તૈયાર છે.

ત્યાંજ આવી પહોંચે છે વસંતપંચમીનો શુભદિન. તે દિવસે પુષ્ટિભક્તો સેવામાં

કલશનું સ્થાપન કરી વસંતનું અધિવાસન કરે છે. પ્રભુના શ્રીમસ્તક ઉપર ચન્દ્રિકાની જોડ સાથે આમ્રમંજરી ધરાવે છે. શ્વેતવસ્ત્રોમાં શોભતા શ્રીઠાકોરજી ઉપર હળવો અખીલ-ગુલાલનો છંટકાવ ખેલના સમયે કરે છે.

પછી આવે છે હોરીનો તહેવાર. હોરીખેલનો ઉત્સવ પણ વૈષ્ણવો અતિ ઉત્સાહથી મનાવે છે. શ્રીઠાકોરજી પર કેસર-ચંદનની પિચકારીથી તથા અખીલ-ગુલાલથી છંટકાવ કરવામાં આવે છે. ભોગમાં વિવિધ સામગ્રીઓ સાથે ફગુવો ધરાય છે. પ્રભુની પ્રસન્નતા માટે કીર્તનગાન સમયે, હોરિના રસિયા, હોરિના ખ્યાલ, ધમાર વગેરેનું ગાન કરી પ્રભુને રીઝવવામાં આવે છે.

ચાલો આપણે પણ, “હોરી ખેલે વ્રજરાજ” કેસેટમાંના વસંતધમારના, હોરીના પદો, રસિયા વગેરેનું શ્રવણ કરી, ભક્તિના વાસંતી રંગમાં રંગાઈ જઈએ.

॥श्री हरिः॥

खेलत वसंत गिरिधरनलाल, मनमोहन सोहन दृग विशाल
उडत अबीर पचरंगगुलाल, बाजत मृदंग डफ झांझताल ॥

प्रभु श्री श्यामसुंदरनी असीम कृपाथी, आंतरराष्ट्रिय पुष्टिमागीय वैष्णव परिषद
षड्भक्तुओनी केसेटमालाना त्रण अणमोल मोती (१) श्यामघटा धिर आयी,
(२) शीतकाल सुहावनो तथा (३) ग्रीष्म युगल सुखदायी प्रगट कर्या बाद आ
मालानु यतुर्थ मोती “होरी भेले व्रजराज” प्रगट करतां अत्यंत आनंद अनुभव
छे. आ केसेटमां वसंतना पदो, आलापयारी, अष्टपदी, होरीना सुंदर पदो तथा
रसियाओनुं श्रवण करवानो ल्हावो मणशे.

૧) પ્રાતઃ સમે સ્મરું શ્રીવલ્લભ

આવો, મંગલાચરણરૂપ, શ્રીવલ્લભ-શ્રીવિઠ્ઠલની વંદનાના આ પદ્મથી કેસેટ “હોરી ખેલે વ્રજરાજ” નો આરંભ કરીએ. શ્રી દ્વારકેશલાલજી કહે છે, શરણે આવેલા જીવનો જેઓ ક્યારેય પરિત્યાગ નથી કરતા, જેમના સ્મરણમાત્રથી આ ભવદુઃખનો નાશ થાય છે, એવા શ્રી વલ્લભ-વિઠ્ઠલના ચરણોનું સદૈવ સ્મરણ એજ જીવનની સાર્થકતા છે. રાગ લલિતના સૂરો છે.

પ્રાતસમે સ્મરું શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલનાથ પરમસુખકારી ॥

ભવદુઃખ હરણ ભજનફલ પાવન કલિમલ હરણ પ્રતાપમહારી ॥૧॥

શરણઆયે છાંડત નહિ કબહું બાંહગહેકી લાજવિચારી ॥

ત્યજો અન્ય આશ્રય ભજો પદપંકજ દ્વારકેશપ્રભુકી બલહારી ॥૨॥

૨) શ્રીયમુના યમુના નામ ભજો.

શ્યામસુંદરના સુખમાં જ પોતાનું સુખ માનનારા, પ્રભુ જેવા જ સર્વ શૃંગારોને ધારણ કરનારાં, વ્રજપતિના અતિ લાડિલા, ઐહિક અને પારલૌકિક સકલ પદાર્થોના દાતા, શ્રી યમુનાજીના નામનું, એમના આરાધનનું માહાત્મ્ય, આ પદ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

રાગ માલકૌંસના મનભાવન સૂરોમાં ગૂંથાયેલા અને તીનતાલમાં નિબદ્ધ આ પદનું રસપાન કરીએ. પદના બોલ છે.

શ્રીયમુનાયમુનાનામ ભજો ॥

હરખત કરે આરાધનઈનકો ઓરકો પંથતજો ॥૧॥

દેહેં સકલપદારથ તુમકોં ઇનકે નામરજો ॥

વ્રજપતિકી અતિહીપિયારી તાતેં સકલશૃંગાર સજો ॥૨॥

૩) સઘન વન ઇાયો, પ્રકુલ્લિત ઢ્રુમવેલિ ભયો હુલ્લાસ વ્રજજન મન ॥

હેમંત સખીની વિદાય સાથે જ, શીતકાલે પણ વિદાય લીધી અને આવી પહોંચી વસંત સખી, કોકીલાએ મીઠા મીઠા ટહૂકા કરી, આ નવી ઋતુના વધામણા લીધા, સમગ્ર વાતાવરણ આનંદ-ઉલ્લાસથી તરબોળ બન્યું. વ્રજવાસીઓના મન, હરખને હીંડોળે ઝૂલવા લાગ્યા. અદ્ભુત રસ વિલસી રહ્યો છે. વસંત સખીએ જાણે યુગલસરકારને આ સર્વ સામગ્રીનો ઉપભોગ કરવા, નિમંત્રણ આપી દીધું છે.

રસિકપ્રીતમ - શ્રી હરિરાયજી કહે છે, ચાલને સખી મનોરથોને પૂર્ણ કરતા પ્રભુ શ્યામસુંદરને તન-મન-ધન અર્પી આપણે પણ ધન્ય બનીએ.

રાગ બહારના સ્વરમાધુર્યથી મઢેલા આ પદને માણિયે, જેનો તાલ છે ત્રીનતાલ.

सघन वन छायो प्रभुल्लित द्रुमवेलि, भयो हुलास ब्रजजन मन ॥
ठोरठोर कोकिल कल कूजत करत गुंजार मधुपगन ॥१॥
भयो प्रकट ऋतुराज आज सखी वासकियो सुनियत वृंदावन ॥
रसिक प्रीतम पियसों रसबिलसों आन अपों सखि तन मन धन ॥२॥

૪) આલાપચારી - આઈ ઋતુ બસંતકી ગોપીન કીયે સીંગાર । કુમકુમબરની
રાધિકા સો નિરખત નંદકુમાર

રાગ બસંતના સંમોહક સૂરોએ મઢેલી આ આલાપચારીનું શ્રવણ કરીએ.
પુષ્ટિમાર્ગીય કીર્તન પ્રણાલીમાં, નૂતન ઋતુના પ્રારંભે, પ્રભુની પ્રસન્નતા માટે, તે
ઋતુના પ્રધાન રાગોમાં આલાપચારી અવશ્ય કરવામાં આવે છે.

આવો આ આલાપચારીનું શ્રવણ કરી ધન્ય બનીએ.

॥સાચી ॥ આઈ ઋતુ-બસંત કી ગોપીન કીયે સિંગાર ॥

કુમકુમ બરની શ્રી રાધિકા સો નિરખતિ નંદકુમાર ॥૧ ॥

આઈ ઋતુ-બસંત કી મૌરે સબ બનરાઈ ॥

ઁકુ ન ફૂલૈ કેતકી ઁર ફૂલી બનજાઈ ॥૨ ॥

श्री गिरिराजधरनधीर लाडिलौ ललन-बर गाइए ॥
श्री नवनीत प्रिय लाडिलौ ललन-बर गाइए
श्री मदन मोहन पिय लाडिलौ ललन-बर गाइए ॥३॥
कुंज कुंज क्रीड़ा करैं, राजत रूप-नरेस ॥
रसिक, रसीलौ, रसभर्यौ, राजत श्रीमथुरेस ॥४॥
श्री गिरिराजधरनधीर लाडिलौ ललन बर गाइए ॥
आनंदकी निधीवर गाईये भक्तन कोमनभामतो ललनवर गाइए ॥५॥

પ) વસંત જગાયવેકો પદ

જાગે હો લાલ ગુપાલ, ગિરિવરધરન, સરસ ઋતુરાજ બસંત આયો ।
અખિલ બ્રહ્માંડના નાયક, માતા યશોદાના ખોરડે, બાળક બનીને લીલા કરી
રહ્યા છે. મૈયા યશોદા બાલ ગોપાલને જગાડવાના વિવિધ યત્નો કરી રહ્યાં છે.
અંતમાં માતા, આ ગિરિવરધારીને નિદ્રામાંથી જાગૃત કરવા અતિ: રોચક વાત
કહે છે અને એ સાંભળતાં જ નંદલાલ નિદ્રામાંથી સફાળા જાગી, હાથમાં રંગની
પિચકારી લઈ ભાગવા માંડે છે.

માતા યશોદા લાલાને શું કહે છે, સાંભળિયે આ જગાવવાના પદ દ્વારા, રાગ છે
વસંત. તાલ ઝપતાલ.

जागि हो, लाल, गुपाल, गिरिवरधरन, सरस ऋतुराज बसंत आयौ ॥
फूले द्रुमवेली, फल, फूल बौरै, अंब, मधुप, कोकिला कीर सैन लायौ ॥१॥
जावौ खेलन, सबै ग्वाल टेरत द्वार, खाऊ भोजन मधु, घृत, मिलायौ ॥
सखी-जूथन लीयैं आई है, राधिका मच्यौ गहगडराग रंग छायौ ॥२॥
सुनति मृदु-बचन, उठे चौंक उठे नंदलाल, कर लीयैं पिचकाई सुबल बुलायौ ॥
निरखि मुख, हरखि हियैं, वारि तन मन प्रान,
सूर येहि मिसहि गिरिधर जगायौ ॥३॥

ક) કલેઉકા પદ - કરૌ કલેઉ મદનગોપાલ ॥ મધુ, મેવા, પકવાન, મિઠાઈ
ભરિ - ભરિ રાખે કંચનથાલ ॥

નિદ્રાનો ત્યાગ કરી, ખેલ માટે ભાગતા મદનગોપાલને મૈયા, કલેઉ કરવા વિનવી
રહ્યાં છે. ક્યારેક તો મૈયા નંદલાલને બેની જલ્દી બઢશે ' -એવું પ્રલોભન આપે
છે. તો આજે કનૈયાને ભાવતી, વિવિધ સામગ્રી આરોગવા મૈયા મનુહાર કરી
રહ્યાં છે. ફલસ્વરૂપે, પ્રભુ દાઉભૈયા અને ગોપબાલકો સાથે કલેઉ કરવા બિરાજે
તો છે, પરંતુ મનમોહનનું મન, તો ફાગ ખેલમાં જઈને અટક્યું છે.

રાગ હિંડોલ વસંતના મનમોહક સૂરોમાં સાંભળિયે આ કલેઉનું પદ. તાલ છે
ત્રીનતાલ.

करौ कलेऊ मदन गोपल ॥

मधु, मेवा, पकवान, मिठाई, भरि-भरि राखे कंचनथाल ॥१॥
माँखन, मिसिरी, सद्य-जम्यौ-दधि, औँट्यो दूध, अरु सरस मलाई ॥
आप हु खाऔ ग्वालन सँग लैकें, पाछैं खेलौ सघन-बन जाई ॥२॥
करत कलेऊ रामकृष्ण दोऊ, औरहु सँग लिये सब ग्वाल ॥
करहि बात फागु-खेलनि की, 'कृष्णदास' मनमोहन लाल ॥

૭) ઓર રાગ સબ ભયે બારાતી દુલ્હે રાગ બસંત ॥

આ પદમાં વસંતઋતુ અને એમાં ગવાતા રાગ વસંત-બન્નેનો મહિમા શ્રીકુંભનદાસજીએ ગાયો છે. ભક્ત કવિ કહે છે કે વસંતઋતુ તો પુષ્પધન્વા કામદેવની ઋતુ છે. એના બાણોનું અનુસંધાન થતાં જ હેમંત ઋતુએ વિદાય લીધી. પ્રકૃતિ પુષ્પે પુષ્પે ખીલી ઊઠી, પક્ષીઓના મધુર કલનાદથી વાતાવરણ ગૂંજી ઊઠ્યું, અને વ્રજવાસીઓનાં મનતો, રંગોના કસુંબલ કેફમાં ઝૂમવા માંડ્યા છે.

શ્રી ઠાકોરજીએ પણ આજે દુલ્હેનો શૃંગાર સજ્યો છે. આ સમયે ગવાતો રાગ બસંત, અન્ય રાગોની મધ્યમાં દુલ્હેરાજી જેવો શોભાયમાન લાગે છે.

રાગ કોમલ ધૈવત વાળા વસંતમાં માણિયે આ શૃંગારનું પદ. તાલ છે ધમાર.

ओर राग सब भये बराती दूल्हे राग बसंत ॥
मदन महोच्छव आज सखिरी बिदा भयौ हेमंत ॥१॥
मधुरे सुर कोकिल कल कूजत बोलति मोर हँसंत ॥
गावति नारि पंचम सुर ऊँचे जैसें पिक गुनवंत ॥२॥
हाथन लई कनक पिचकाई मोहन चाल चलंति ॥
'कुंभनदास' स्यामा प्यारी कौं मिल्यो हे भाँमतो कंत ॥३॥

૮) નવલવસંત, નવલ વૃંદાવન નવલ હી ફૂલે ફૂલ

હેમંતની શીતલતામાં જકડાયેલા પ્રકૃતિના તત્ત્વોને, મુક્ત કરવા, નૂતનઋતુનું આગમન થયું. વસંતનું આગમન થતાં જ સમગ્ર સૃષ્ટિ જાણે સોળે કલાએ ખીલી ઊઠી. નૂતન ઋતુની સાથે, સર્વત્ર નૂતનતા પ્રગટ થવા લાગી. એટલું જ નહીં, કાલિંદિના તટ ઉપર ખેલતા શ્યામ-શ્યામા અને તેમના વાસંતી સાજમાંથી પણ નૂતનતાનું દર્શન થવા લાગ્યું.

રાગ વસંતના મનમોહક સૂરો છે તાલ વિલંબિત ધમારમાં નિબદ્ધ આ સુંદર પદનું રસપાન કરીએ. પદના બોલ છે,

નવલ વસંત નવલ વૃન્દાવન નવલહી ફૂલે ફૂલ ॥

નવલહી કાન્હ નવલ બની ગોપી નિર્તત એક હી તૂલ ॥૧ ॥

નવલ ગુલાલ ઉડે રંગ બૂકા નવલ વસંત અમૂલ ॥

નવલહી છીંટ બની કેસરિકી મેંટત મનમથ સૂલ ॥૨ ॥

નવલહી તાલ પખાવજ બાજત નવલ પવનકે ઝૂલ ॥

નવલહી બાજે બાજત શ્રીમદ્ કાલિન્દીકે કૂલ ॥૩ ॥

८) श्रीगोवर्धनकी शिखर चारुपर फूली नवमाधुरी ज़डी।।

राग हीडोलना सूरुथी मढायेलुं, वसंतना सौंदर्यनुं गान करतुं आ अेक सुंदर पद
छे. भक्त कवि श्री छितस्वामीनी आनीभांथी प्रगट थयेला आ पदनो रसानंद
लईअे.

ताल छे ध्रुत धमार.

श्री गोवर्धन की शिखर चारुपर फूली नवमाधुरी जाई ॥

मुकलित फलदल सघन मंजुरी सुमन सुसोभा बहोतभाई ॥१॥

कुसुमित कुंज पुंज द्रुमवेली निर्झर झरत अनेक ठाई ॥

छीतस्वामि ब्रजजुवति जूथमें विहरत हैं गोकुलके राई ॥२॥

૧૦) અષ્ટપદી - હરિરિહ વ્રજયુવતિ શતસંગે

અષ્ટપદીની વાત આવતાં, શ્રીગુસાંઈજી કૃત, યમુનાષ્ટપદી, શ્રીવ્રતચર્યાષ્ટપદી તથા વસંત સમયે ગવાતી અષ્ટપદીનું અનાયાસે સ્મરણ થાય છે. આ સર્વ અષ્ટપદીઓ અણમોલ છે.

વસંત સમયે ગવાતી અષ્ટપદી, વસંતપંચમી થી કુંજ એકાદશી પર્યંત, પ્રતિદિન શ્રીઠાકોરજી સમક્ષ ગાવામાં આવે છે. શ્રૃંગારમય લાગતી આ અષ્ટપદી, દિવ્ય ભાવથી ભરપૂર છે.

“રસો વૈ સઃ” પરમાત્માને રમણની ઈચ્છા જાગી, પણ “સ એકાકી ન રમતે,” આથી પ્રભુ દ્વિદલાત્મક બન્યા. માનવ દેહધરી, કૃષ્ણ અને રાધા બની, આ ભૂતલ ઉપર સહુને રસાનંદનું દાન દેવા તથા સર્વના મનોરથોને પૂર્ણ કરવા પ્રગટ થયા.

અહીં, આ અષ્ટપદીમાં, આધિદૈવિક કામરૂપ પ્રભુના આધિદૈવિક સ્વામિનિજ સાથેના, રસવિલાસનું તથા વ્રજસિમંતિનિઓ સાથેના રમણનું રોચક વર્ણન

છે. જેમ સિંહણનું દૂધ, સુવર્ણપાત્ર વિના ધારણ ન કરી શકાય, તેમ અલૌકિક પ્રભુની રસલીલાઓને લૌકિકભાવથી ગ્રહણ ન કરાય. ખુદ જ્ઞાની મુનિ શ્રીશુકદેવજીએ પણ કહ્યું છે કે પ્રભુની આ લીલાઓ કામ રૂપી હૃદયરોગને દૂર કરનારી છે. આવો આ અલૌકિક અષ્ટપદીનું શ્રવણ કરી ધન્ય બનીએ.
રાગ વસંતના સૂરો છે. તાલ છે ધમાર.

હરિરિહ વ્રજયુવતી શતસંગે ।

વિલસતિ કરિણી ગણ વૃત વારણ, વર ઇવ રતિ પતિ માન ભંગે ॥૧૦॥

વિભ્રમ સંભ્રમ લોલ વિલોચન, સૂચિત સંચિત ભાવં ॥

કાપિ દૃગંચલ કુવલય નિકરૈ, રંચતિતં કલરાવં ॥૧॥

સ્મિત રુચિ રુચિ રતરાનન કમલ મુદીક્ષ્ય હરે રતિકંદં ॥

ચુંબતિ કાપિ નિતંબવતી કરતલ ધૃત ચિબુકમમંદં ॥૨॥

उद्भट भावविभावित चापल, मोहन निधुवन शाली,
रमयति कामपिपीन धनस्तन, विलुलित नव वनमाली ॥३॥
निज परिरंभ कृतेनुद्रुतमभिवीक्ष्य हरिं सविलासं ॥
कामपिकापि बलाद करोद्ग्रेकुतु केन सहासं ॥४॥
कामपिनीवी बंध विमोकस, संभ्रम लज्जित नयनां ॥
रमयति संप्रति सुमुखि बलादपि करतल धृत निज वसनां ॥५॥
पिय परिरंभ विपुल पुलकावलि द्विगुणित सुभग शरीरा ॥
उद्गायति सखि कापि समं हरिणा रतिरसरणधीरा ॥६॥
विभ्रम संभ्रम गलदं चलमलयांचित मंगमुदारं ॥
पश्यति सस्मित मति विस्मित मनसा सुदृशः सविकारं ॥७॥
चलति कयापि समंस कर ग्रहं, अल सत रंस विलासं ॥
राधे तव पूरय तु मनोरथ मुदित मिदं हरिरासं ॥८॥

૧૧) હરિજુકે આવનકી બલિહારી । વાસરગતિ દેખતિહૈં ઠાડી, પ્રેમમુદિત વ્રજનારી ॥
આવનીનું આ પદ છે. ગોરજ સમયે ગાયો સહિત પાછા ફરતા નંદનંદનનું
અતિમોહક ચિત્ર અહીં પ્રગટ થાય છે. પ્રભુની આવી લીલાની ઝાંખી કરતા,
શ્રીપરમાનંદદાસજીનું જીવન ધન્ય છે. એમની બાની ધન્ય છે.
રાગ ભૈરવબહારના સૂરોએ ગૂંથાયેલા અને સૂલતાલમાં નિબદ્ધ આ સુંદર પદને
મનભરીને માણિયે.

हरिजूके आवन की बलिहारी ॥
वासरगति देंखतिहैं ठाडी प्रेम मुदित ब्रजनारीं ॥१॥
ऋतु वसंत कुसमितवन देखियत मधुपवृंद जसगावें ॥
जेमुनिआय रहत वृंदावन स्याम मनोहर भावें ॥२॥
नीको भेष बन्यों मनमोहन राजमणि उरहार ॥
मोरपक्ष सिरमुकट विराजत नंदकुमार उदार ॥३॥
घोष प्रवेस कियोहे संग मिलि गौरज मंडित देह ॥
परमानंद स्वामी हित कारन जसुमति नंदसनेह ॥४॥

૧૨) શ્રીગોવર્ધનરાય લાલા । ખ્યારે લાલ તિહારે ચંચલ નયન વિશાલ ॥

અષ્ટસખાઓના કીર્તનો એટલે, પ્રભુની અલૌકિક લીલાઓનું દર્શન કરતા, અનાયાસ નિષ્પત્ત થયેલા પદો. હોરી-ધમારના આ પદમાં, હોરિ સમયે પનિહારિઓની વાટ રોકી, એમની મટુકીઓ ઢોળી, ગોપિઓને રંગમાં રંગી દેતા ગોવર્ધનરાયના રૂપ ઉપર શ્રીગોવિંદસ્વામિ પોતાની જાતને ન્યોછાવર કરી દે છે.

આ પદ માટે એમ કહેવામાં આવે છે કે આ પદની ત્રણ તૂકનું ગાન કર્યા બાદ, શ્રી ગોવિંદસ્વામી ચૂપ થઈ ગયા. પદ અધુરું કેમ રાખ્યું? એમ શ્રીગુસાંઈજીના પુછતાં, ભક્તકવિ જવાબ આપે છે - “અચકાં અચકાં આઈકે ભાજી ગિરિધરગાલ લગાય” - શ્રીસ્વામિનિજી તો પ્રભુને ગુલાલ રંગે રંગી ચાલ્યા ગયા, “ધમારતો ભાજ ગઈ” - હવે ખેલ કઈ રીતે પુરો થાય?

શ્રી ગુસાંઈજી આ જવાબથી અતિપ્રસન્ન થાય છે અને છેલ્લી તૂક, આપશ્રી સ્વયંપૂર્ણ કરે છે.

आ अद्भूत पदनुं रसपान करीये. राग कल्याणना सूरु छे. ताल छे धमार.

श्रीगोवर्धनराय लाला ॥ प्यारे लाल तिहारे चंचल नयन विशाला ॥

तिहारे उरसोहे वनमाला ॥ यातें मोहि रही ब्रजबाला ॥ध्रु० ॥

खेलत खेलत तहां गये जहां पनिहारिन की वाट ॥

गागर ढोरें सीसते कोऊ भरनन पावे घाट ॥१ ॥

नंदराय के लाडिले एसो खेल निवार ॥

मनमें आनंद भररह्यौ मुखजोवत सकल ब्रजनार ॥२ ॥

अरगजा कुंकुम घोरकें प्यारी लीनों कर लपटाय ॥

अचकां अचकां आयकें भाजी गिरिधर गाल लगाय ॥३ ॥

यह विध होरी खेलही ब्रज वासिन संग लगाय ॥

गोवर्धनधर रूप पर जन गोविंद बलबल जाय ॥४ ॥

૧૩) ઐસો પત્ર લિખિ પઠયૌ નૃપ વસંત

માનિનિએ આજે માન ધારણ કર્યું છે. રાધારાણી આજે રીસાયાં છે. પરંતુ પ્રભુ માટે, માન છોડાવવું ક્યાં મુશ્કેલ છે. કારણ પ્રભુતો સ્વયં સકલ કલાનિધાન છે. આથી જ પ્રભુ માનુનીને માન છોડી દેવાની સલાહ આપતો પત્ર પાઠવે છે. આ પત્ર પણ ક્યાં જેવો તેવો છે. એ પણ પત્ર પાઠવનાર જેટલો જ અદ્ભુત છે. ઋતુરાજ વસંત ખુદ પત્ર લઈને જાય છે. નૂતન આમ્રપર્ણનો કાગળ છે. કમળપુષ્પરૂપી ખડિયામાં, ભ્રમરના શ્યામલ રંગની સહી છે. અને પુષ્પધન્વાના પુષ્પબાણો રૂપી પ્રણયમંત્ર એ પત્રમાં અંકિત થયો છે. જેનું ગાન શુક અને પીક ઉચ્ચસ્વરે કરી રહ્યા છે.

પ્રભુની આ લીલાનું દર્શન કરતા શ્રીસૂરદાસજી વર્ણવે છે કે આ પત્ર વાંચ્યા પછી માન છોડવામાં જ શાણપણ છે.

રાગ વસંતના સંમોહક સૂરોમાં ગૂંથાયેલું આ માનનું પદ છે.

ऐसो पत्र लिखि पठयौ नृप बसंत ॥
तुम तजो मान मानिनी तुरंत ॥ध्रु० ॥
कागद नव दल अँब पाँति ॥
द्वात कमल मसि भँवर गाति ॥
लेखन काम कै बान चाँप ॥
लिखि अनँग ससि दई छाप ॥
मलयानिल पठयौ करि बिचार ॥
बाँचे सुक, पिक, तुम सुनों नारि ॥
'सूरदास' यौँ बदति बानि ॥
तू हरि भजि गोपी तजि सयान ॥

૧૪) ખેલત ખેલત પોઢી શ્રીશ્યામા...

માનિનિનું માન હવે ઘૂટી ગયું છે. પ્રભુ સઘનકુંજમાં સ્વામિનિજ સાથે ખેલી રહ્યા છે. રાધા પ્યારીનું અંગ અંગ, ચોવા-ચંદન અને કુમકુમથી લપટાયું છે. વીણા અને મૃદંગ જેવા મધુર વાદ્યો વાગી રહ્યા છે. ભક્તકવિશ્રી કુંભનદાસજી આ લીલાનું દર્શન કરતા વર્ણવે છે કે, કોટિ કામદેવને લજાવે એ રીતે ક્રીડા કરતા, યુગલસ્વરૂપ પોઢિ ગયું છે.

રાગ વસંતમાં પોઢવાના આ પદનું શ્રવણ કરી ધન્ય બનીએ.

ખેલત ખેલત પૌઢી શ્રી રાધે નવલલાલ ગિરિધર પિય સંગ ॥

ચોવા ચંદન અગર કુમકુમા ઝારતિ ફિરતિ સકલ અંગ અંગ ॥૧ ॥

બાજતિ તાલ મૃદંગ અઢોંટી બીના મુરલી તાન તરંગ ॥

કુંભનદાસપ્રભુ યહ બિધિ ક્રીડત યમુના પુલિન લજાવતિ અનંગ ॥૨ ॥

૧૫) કોઉભલો બુરો જનમાનો, રંગ ન રંગ હોરી હૈ, મોહનકે મનમોહનકો શ્રીવૃષભાનકિશોરી હૈ ।

રંગોનો રસથાળ લઈને આવેલી હોરીને મનભરીને માણવાની - ગમતાનો ગુલાલ કરવાની આમાં વાત છે. કૃષ્ણજીવન લછીરામ, પ્રભુની હોરીલીલાના દર્શન કરતા વર્ણવે છે કે, એક તો રંગોનો ઉત્સવ અને તેમાંયે મનમોહનની સન્મુખ વૃષભાનકિશોરી હોય, પછી કહેવાનું બાકી શું રહે?

હોરીના આ પદનો રાગ છે કાફી અને તાલ છે ધમાર.

कोऊ भलो बुरौ जिनि मानौं अब रंगन रंग होरी है ॥

मन मोहन के मन मोहन कौं, श्री वृषभानु किसोरी है ॥१॥

होरी में कहा कहा कहियतु यामें कहा कछु चोरी है ॥

‘कृष्णजीवन लछीराम’ के प्रभु सों जो कहीये सो थोरी है ॥२॥

१६) वल्लभप्रभु करुणासागर

आश्रय को पद....

श्री वल्लभ प्रभु करुणासागर जगत उजागर गाईये ॥
श्री वल्लभके चरण कमलकी बलिबलिबलि जाईए ॥१॥
वल्लभी सृष्टी समाज संग मिल जीवन को फल पाईये ॥
श्री वल्लभगुन गाईये, यहिते रसिक कहाईये ॥२॥

રસિયા

આંતરરાષ્ટ્રિય પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવ પરિષદ દ્વારા, કેસેટ “હોરી ખેલે વ્રજરાજ” માં પ્રથમ વસંતના પદો, આલાપચારી, અષ્ટપદી, વગેરેનું શ્રવણ કર્યા બાદ હવે હોરીના રસિયાની રમઝટ માણિયે.

લોકગીતો એ આપણી સંસ્કૃતિનો અમર વારસો છે. આપણું સંસ્કારધન છે. રસિયા એ ઉત્તરપ્રદેશના પારંપરિક લોકગીતો જ છે. જે ડફ અને ઝાંઝના તાલ સાથે ગાવામાં આવે છે. આ લોકગીતો સમયાંતરે, પુષ્ટિસમ્પ્રદાયની કીર્તનપ્રણાલીમાં ગૂંથાઈ ગયા છે.

આપણી કીર્તન પ્રણાલીમાં રસિયા, શ્રીનાથજીના પાટોત્સવ પછીથી લઈને, ડોલોત્સવ સુધી ગાવામાં આવે છે. રસિયા વિષે એક વસ્તુ ખાસ નોંધવી જરૂરી છે કે, હોરીના રસિયા છલોછલ શૃંગાર રસથી ભરેલા હોય છે. પરંતુ આ લૌકિક

શ્રંગાર નથી, આ તો સચ્ચિદાનંદધન પરમાત્માની સાથેનું, શ્રુતિરૂપા, ઋષિરૂપા વગેરે વ્રજસિમંતિનીઓનું, સર્વાત્મભાવથી કરવામાં આવેલું આત્મસમર્પણ છે. આનંદરૂપપ્રભુની રસલીલાઓ અલૌકિક જ હોય.

જે લીલાને શુકદેવજી જેવા પરમહંસોએ ગાઈ અને ઉત્તમાધિકારી રાજા પરિક્ષિત કે જેઓ મરણોન્મુખ હતા તેમને સંભળાવી, એની ભીતરમાં કોઈ લૌકિકભાવ ન જહોઈ શકે. પ્રભુતો રસાધિપતિ છે. ચાલો તો આ રસાધિપની રસિક લીલાઓનું અવગાહન રસિયા દ્વારા કરીએ.

(१) प्रथम रसियाना बोल छे. “राधे खेलन पधारो श्रीवृंदावनमें”.

श्रीस्वामीनीने खेलमां पधारवानुं आमंत्रण आपतुं आ रसियानुं पद छे.

राधे खेलन पधारो, होरी खेलन पधारो, श्रीवृन्दावनमें ।

श्री वृन्दावनमें चलौ मधुवनमें ॥

आई बसंत बहार करै कोयल पुकार, परै रंगनफुहार श्री... ॥१॥

करके सोलह सिंगार आई मिलकरके ब्रजनार, गावै होरी की धमार श्री... ॥२॥

लिये हाथन गुलाल, मारि पिचकारी की धार, रंगसों रंग दिये नंदकुमार श्री... ॥३॥

(२) लकत कवि श्री पु३सोतुतडलुनी डानीडुंथी डुरगुटेलां रसियाना डदडुडुं डृगनडनी श्री सुवडडुनीलु तथा नवल रसीडडु शडडडुसुंदरना हुरी डुेलनुं आ डनडुलुक डुतुर हुरे. तु डडुडुडुडु आ सुंदर रसीडडुनुं डद.

डृगनडनी तेरु डडर नवल रसिया डृगनडनी ॥

डडी डडी अखुडुडुं नैननडुं सुरडु तेरी टेडी डुतवन डुरे डन डसिया ॥१ ॥

अतलसकुरु डडुके लहेंगडुसुहे डुडुक सारी डुरे डन डसिया ॥२ ॥

हुरी हुरी अंगुरन डुंदरीसुहे डडुके डुडु आरसी नवल रसिया ॥

डडुके डुंहरडु डडुडुडु सुहे डडुके हीडुरे हार डुडुत हुरीडुडुं ॥३ ॥

रंग डहल डुं सेडु डुडुडुडु डडुके लाल डलंग डुडुरंग तकडुडु ॥

डुरुषुडुतुतडु डुरडु डेख डुवश डुडे सबे हुरुडु डुरडुडुडु डसिया ॥ॡ ॥

(3) रसियापेल माटे, वासंती श्रृंगारमां सज्ज थयेला, सलुशा श्यामसुंदरनी
इपमाधुरीनुं दर्शन करता, श्री घासीरामजीनी आनीमांथी प्रगट थयेलुं आ रसियानुं
पद भाणिये.

श्यामा श्याम सलोनी सूरत को सिंगार बसंती है ।

सिंगार बसंती है हो सिंगार बसंती है...श्यामा...मोर मुकुटकी लटक

बसंती, चन्द्र कलाकी चटक बसंती, मुख मुरलीकी मटक बसंती

सिरपेपेच श्रवण कुंडल छबि डार बसंती है ॥१॥

माथे चंदन लग्यो बसंती कटि पीतांबर कस्यो बसंती मेरे मन मोहन बस्यो

बसंती गुंजामाल गल सोहे फूलन हार बसंती है ॥२॥

कनक कडुला हस्त बसंती चले चाल अलमस्त बसंती पहर रहे है वस्त्र बसंती

रुनक झुनक पग नूपुरकी झनकार बसंती है ॥३॥

संग ग्वालनको टोल बसंती बजे चंग ढप ढोल बसंती बोल रहे है बोल बसंती
सब सखियनमें श्री राधे सिरदार बसंती है ॥४॥
परम प्रेम परसाद बसंती, लगे चसीलो स्वाद बसंती व्हे रही सब मरजाद
बसंती घासीराम नाम छीतरमल सार बसंती है ॥५॥

(૪) પ્રભુના શ્રીઅંગ સાથે લપટાયેલી ગોપિકાઓ એવો અલૌકિક ભાવ અનુભવી રહ્યા છે કે હોરી ખેલ મુશ્કેલ બની ગયો છે અને પ્રભુ પણ ગોપિકાઓને કેસર પિચકારીથી રંગ તરબોળ કરી ઘૂંઘટ ખોલી રહ્યા છે. આમ અન્યોન્યને રંગમાં ભીજવતા શ્યામાશ્યામનો અદ્ભુત હોરીખેલ જોઈ, સર્વ ધન્ય બને છે.

અંગ લિપટ હૈંસ હા હા સ્વાય, હોરી સ્ખેલી ન જાય ॥
ભર ભર ઝોરી અબીર ઉડાવે, કેસર કુમકુમ મુખ લપટાવે ॥
યા હોરીકો કહા ઉપાય, હોરી સ્ખેલી ન જાય ॥૧ ॥
કોરે કોરે માટન કેસર ઘોરિ, પચરંગ ચૂનર રંગમેં બોરી
ઘર જાઝં સુન સાસ રિસ્વાય..... હોરી સ્ખેલી ન જાય.
ઘૂંઘટમેં પિંચકારી મારે, સારી ચોલી લેંહગા ફારે
મુખસોં આંચલ દેત હટાય...હોરી સ્ખેલી ન જાય.
ગ્વાલબાલ સસ્ખીયનને ઘેર્યોં, અત્તર અરગજા નૈનન ગેર્યોં
કનક કલશ રંગ સિરસોં ચુવાય...હોરી સ્ખેલી ન જાય.

(૫) ફાગ ખેલમાં શ્યામાને શ્યામસુંદરનો અને મોહનને સ્વામિનિજનો વેષ પરિધાન કરાવી, રસિયાનો રસ માણતા ગોપ-ગોપીઓનું તાદ્દશ ચિત્ર આ રસિયાના પદ દ્વારા ખડું થાય છે. રસિયાનું આ પદ ખાસ કરીને કુંજએકાદશીના દિવસે ગાવામાં આવે છે.

खेले श्यामा श्याम री आज कुंजनमें होरी ॥

नंदगामते आये सखा सब बरसानेकी बामरी ॥१॥

गहवरवन और खोर सांकरी कुंजकुटी निजधामरी ॥२॥

राधेको मनमोहन कियो मोहन बनाय दिये नाररी ॥३॥

हाथन महेंदी पाय महावर बेंदी लगाय दर्ई भालरी ॥४॥

कहत दास नवनीत पियारो जपू तिहारो नाम री ॥५॥

(६) श्यामसुंदर पीत पटमां अने दुलारीलु युनरमां शोभी रह्यां छे. व्रजनी विथनमां होरिनो मदमातो रस वरसी रह्यो छे. आवो माण्डिये आ सुंदर रसियाना पढने.

होरी खेलेरी बिहारी श्री वृन्दावनमें श्री वृन्दावनमें गहवरवनमें ॥
रंग उडावत फाग खिलावत पिचकाई लिये हाथन में ॥१॥
खेलन फाग चलो संग ग्वालन केसर धोरी गागर में ॥२॥
ताक लगाय खडी गोपिन संग श्री राधा प्यारी ओटन में ॥३॥
अबीर गुलाल अरगजा कुमकुम भर भर लीने झोली में ॥४॥
कृष्णको सोहे पटुका पीरो श्री राधाजी सोहे चूनरमें ॥५॥
मदमातो महिना होरी को रस बरसे ब्रज बीथनमें ॥६॥

(७) रंगोना उत्सवमां घेला बनी होरीभेलनो आनंद माणती गोपिकाओ,
रसिकवरप्रभु श्री श्यामसुंदरने नारीनो वेष धारण करावे छे अने आ वेषमां
भैया समक्ष नृत्य करता प्रभुनी अद्भुत छबिनुं दर्शन करता, भक्तकवि श्री
नारायणनी बानीमांथी प्रकटे छे आ पद.

रसीयाको नार बनावो री ॥

कटि लहेंगा गल मांहे कंचुकी चुनरी सीस उठावो री ॥१॥

गल गुलाल दृगनमें अंजन बेंदी भाल लगावोरी ॥२॥

नारायण तारी बजायके यशुमति निकट नचावो री ॥३॥

(८) श्याम, श्यामाना रसभर खेलनुं वर्णन करतुं आ रसिया नुं पद छे. पदना
बोल छे.....

मेरी चूनर पै पर गयो दाग री मोपै ऐसो चटक रंग डार्यो ॥

मोसी ब्रजमें कितनी बसत है उनसों न खेले फाग री ॥१॥

औरनकौ अचरा नहीं पकरै मोहि पै लगावे दावरी ॥२॥

औरनसों मुखहुं न बोले याकि मोहि पै लग रही लाग री ॥३॥

बलिबलि दास बास ब्रज उपर याकी होरीमें लग जाये आग री ॥४॥

(८) नैननमें मोहे गारी दई, पिचकारी दई होरी खेली न जाय. लिये गुलाल ठाडो मृदु मुसिकाय, ठाडो मृदु मुसिकाय होरी खेली न जाय होरी....रसीयाना आ पदनो रसानंद लईये.

नैननमें मोहि गारि दई पिचकारी दई होरी खेलि न जाय ॥

क्योरे लंगर लंगराई मोते कीनी केसर कीच कपोलन दीनी लिए गुलाल

ठाडौ मृदु मुसिकाय ठाडौ मृदु मुसिकाय होरी खेली न जाय ॥१॥

औचक उचक कुंमकुमा मारे रंग सुरंग सीसपै डारे यह उधम सुन सासरिसि

आय सुन नंदनरिसि आय होरी खेली न जाय ॥२॥

नैकन कान्ह कहे काहुकी आँख बचावे भैया बदलाऊकी अंग लिपट हँस

हाहा खाय हँस हाहा खाय होरी खेली न जाय ॥३॥

होरीके दिनन मोते दूनो दूनो अटके शालिग्राम कौन याहि हटके पनघटतें

घर लौ बतराय घर लौ बतराय होरी खेली न जाय ॥४॥

(१०) राधाञ्जनी जरतारी साडीने रंगोथी लींजवी अेना घूंघटनो पट ओलीने
आंके सांवरिया कृष्ण लाला, तो होरी जेलता जेलता भागी गया. आंके सांवरियानी
आ छबिनुं दर्शन, रसीयाना आ पद द्वारा करीने धन्य अनिये.

रंग बांको सांवरिया डार गयौ री ॥

सारी सुरंग रंग जरतारी, भरि पिचकारी मोहे मार गयौ री ॥१॥

बैयाँ पकर लंगर झकझोरी, झटक कंचुकी फार गयौ री ॥२॥

अचक उठाय लियौ अधरन रस, घूंघट पट मेरो खोल गयौ री ॥३॥

दृगन गुलाल गाल मल, मोहन छैल पधार गयौ री ॥४॥